

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulate de **SC SRL** înregistrată la
Direcția Generală a Finanțelor Publice

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice fost sesizat de Serviciul Juridic, prin adresa nr., înregistrată la D.G.F.P. sub nr., cu privire la Sentința Civilă nr. pronunțată de Curtea de Apel Timișoara în Dosar nr., soluționată irevocabil prin Decizia nr. pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care admite acțiunea formulată de **S.C. SRL**, anulează Decizia nr. privind soluționare contestației nr. și obligă D.G.F.P. la soluționarea contestației împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de organele de inspecție fiscală ale Serviciului de Inspecție Fiscală -2, Activitatea de Inspecție Fiscală.

Inițial, în conformitate cu prevederile art.184 alin.(1), alin.(3) din O.G.nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, prin Decizia nr. a Direcției Generale a Finanțelor Publice, s-a suspendat soluționarea cauzei până la pronunțarea unei soluții pe latura penală, pentru suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar din care: suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare și suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată precum și suma de lei reprezentând impozit pe profit suplimentar de plată, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

Decizia nra Direcției Generale a Finanțelor Publice a fost atacată de SC SRL, iar prin Sentința Civilă nr. Curtea de Apel Timișoara în Dosar nr. a admis acțiunea formulată de societate, a anulat Deciziei nr. și a obligat Direcția Generală Finanțelor Publice prin Serviciul Soluționare Contestații să soluționeze contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă de organele de inspecție fiscală ale Serviciului de Inspecție Fiscală -2, Activitatea de Inspecție Fiscală.

Împotriva Sentinței Civile nr.48/27.02.2008 a fost formulat recurs, respins ca nefondat prin Decizia nr.3142/26.09.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, astfel că Sentința Civilă nr.48/27.02.2008 a rămas irevocabilă.

În consecință, Direcția Generală a Finanțelor Publice prin Serviciul Soluționare Contestații va proceda la soluționarea contestației împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în baza constatările din Raportul de inspecție fiscală nr., de organele de inspecție fiscală ale Serviciului de Inspecție Fiscală -2, Activitatea de Inspecție Fiscală, în conformitate cu hotărârea pronunțată de instanța judecătorească.

Obiectul contestației îl constituie suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar din care: suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare și suma de **lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată** precum și suma de **lei** reprezentând impozit pe profit suplimentar de plată, stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale

suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., în baza constatările din Raportul de inspecție fiscală nr..

I. S.C. SRL solicită exonerarea la plată a debitelor stabilite suplimentar în sarcina sa de organele de inspecție fiscală, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., invocând următoarele motive:

- emiterea facturilor de penalități pentru întârzierile la plată către clienți nu intră în atribuțiile organelor de control care verifică cererile de rambursare, deoarece societății nu i s-a făcut control de fond,
- în baza monetarelor de vânzări nu se pot identifica ce reprezintă vânzările la toate societățile, nu numai la societatea în cauză,
- inspectorii fiscali verifică acte și documente care nu se referă la perioada verificată, deși cererea de rambursare se înregistrează la 30.09.2006, contestatoarea nefiind de acord nici cu modul defectuos de realizare a controlului,
- "calculul aiurea efectuat la impozitul pe profit " care se referă la o cheltuială nedeductibilă nedemonstrată, stocurile lipsă nu sunt cuprinse în listele de inventar,
- "raportul de inspecție fiscală este o aiureală creată pentru a șicana agentul economic".

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr. care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., organele de inspecție fiscală ale Serviciului de inspecție fiscală 2 - Activitatea de inspecție fiscală, Direcția Generală a Finanțelor Publice, au constatat următoarele :

Perioada supusă verificării înscrisă în Raportul de inspecție fiscală nr. este: 01.04.2006 – 30.09.2006.

Prin adresa nr înregistrată la D.G.F.P., emisă de Activitatea de inspecție fiscală, Serviciul de inspecție fiscală 2, se comunică îndreptarea erorii materiale, potrivit art.48 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, prin operarea modificării în toate cele trei exemplare originale ale Raportul de inspecție fiscală nr., Procesului verbal nr. și în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. încheiate la SC SRL, și anume: - data începutului perioadei verificate s-a corectat din 01.04.2006 în **01.04.2005**.

Inspecția fiscală parțială s-a efectuat în baza adresei nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice, înregistrată la Activitatea de control fiscal sub nr. 6, prin care se înaintează Decontul de TVA al lunii septembrie 2006 cu opțiune de rambursare a soldului sumei negative de TVA, înregistrat cu nr. împreună cu Fișa de calcul SIN. Suma solicitată la rambursare este de lei.

Inspecția fiscală a fost suspendată, în baza prevederilor O.M.F.P.nr.708/2006, pentru obținerea de informații suplimentare, prin solicitări de controale încrucișate la furnizorii din a căror facturi provine taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursare și anume: SC, SC SRL Oțelu Roșu, SC SRL Brașov.

1. Taxa pe valoarea adăugată deductibilă

În perioada verificată taxa pe valoarea adăugată deductibilă provine din achiziții de bunuri și servicii astfel :

- în luna octombrie 2005, SC SRL achiziționează de la SC SRL Oțelu Roșu mijloace fixe și obiecte de inventar reprezentând : mașină de secționat șpan, generator abur, mașini de cusut, masă de calcat, ustensile coafor, post pedichiură, taxa pe valoarea adăugată înscrisă în facturi (conform anexa nr.1 la Raportul de inspecție fiscală nr.),

aferență acestor achiziții fiind în sumă totală de lei, facturile nefiind achitate furnizorului nici pînă la data controlului.

Întrucât achizițiile nu sunt utilizate pentru desfășurarea activității – nu au fost puse în funcțiune, societatea nu are angajat personal calificat pentru exploatarea lor, organele de inspecție fiscală au stabilit în conformitate cu prevederile art.145 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, că societatea nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **lei**.

În cuprinsul Raportul de inspecție fiscală nr. organele de inspecție fiscală, menționează că au efectuat controlul încrucișat la SC SRL Oțelu Roșu, care la data controlului se află în procedură de dizolvare și lichidare, înregistrează datorii mari neachitate la bugetul statului și nu mai are active în patrimoniu – acestea fiind înstrăinate anterior intrării în lichidare (vândute către SC SRL). Constatările controlului încrucișat efectuat la SC SRL Oțelu Roșu sunt cuprinse în P.V.nr. anexat la Raportul de inspecție fiscală nr.

- în luna septembrie 2006, societatea achiziționează de la SC SRL Oțelu Roșu “lucrări de investiții modernizare bar “ și “preluare bar (obiecte de inventar, mărfuri, materiale pentru investiții)”, taxa pe valoarea adăugată înscrisă în factura fiscală nr. și în factura fiscală nr. aferență acestor achiziții fiind în sumă de 12.063 lei, facturile nefiind achitate pînă la data controlului. Organele de inspecție fiscală, au stabilit în baza prevederilor art.145, alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, că societatea nu justifică exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **lei** pentru bunurile achiziționate, având în vedere că nu au fost folosite în scopul obținerii de venituri impozabile, constatând faptul că barul preluat de către SC SRL funcționa fără a avea autorizație de funcționare, casă de marcat, fără a fi declarat punctul de lucru la A.F.P., persoanele care deserveau barul nu aveau calitatea de angajați, iar în evidența contabilă nu erau înregistrate venituri impozabile obținute din vânzări bar. În cuprinsul Raportul de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală menționează că și în acest caz, au efectuat controlul încrucișat la societatea de la care s-au achiziționat “lucrări de investiții modernizare bar “ și “preluare bar (obiecte de inventar, mărfuri, materiale pentru investiții)” încheind P.V.nr., anexat la Raportul de inspecție fiscală nr..

- în luna iunie și septembrie 2006, societatea achiziționează de la diverse societăți comerciale din București și Sălaj mărfuri reprezentând îmbrăcăminte (camăși, blugi, bluze, pantofi,etc.), taxa pe valoarea adăugată înscrisă în facturi aferență acestor achiziții fiind în sumă de lei. Organele de inspecție fiscală, au stabilit în baza prevederilor art.145, alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, că societatea nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **lei** pentru bunurile achiziționate, având în vedere că nu au fost folosite în scopul obținerii de venituri impozabile - societatea nu avea înregistrate și declarate vânzările din magazin, nu deținea raport de gestiune, note de recepție și nu utiliza casă de marcat.

- în luna august 2006, SC SRL achiziționează de la SC SRL Brașov, conform facturii fiscale nr. “ rulmenți de fabricație RO „ în număr de bucăți, valoare totală în sumă de lei, din care taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei.

În timpul controlului la SC SRL, organele de inspecție fiscală, au solicitat informații referitoare la locul de depozitare a stocurilor existente în balanța de verificare a lunii septembrie 2006, în special a rulmenților achiziționați, primind ca răspuns că respectivii rulmenți nu mai există întrucât au fost exportați în luna octombrie 2006, iar pentru justificarea afirmațiilor au fost puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală documentele de export. La Raportul de inspecție fiscală nr. fiind

anexate în copie xerox, declarația vamală nr.1, CMR, factura externă și contractul de cumpărare.

Pentru verificarea realității operațiunii de aprovizionare, organele de inspecție fiscală, au solicitat D.G.F.P. Brașov prin adresa nr. efectuarea controlului încrucișat la SC RL Brașov în calitate de furnizor, încheindu-se Procesul verbal nr., ocazie cu care s-a constatat că acesta a achiziționat marfa tot în luna august 2006 de la o altă societate din județul Vaslui.

Existând suspiciuni atât asupra aprovizionării de rulmenți cât și asupra exportului realizat precum și faptul că factura nu a fost achitată furnizorului nici până la data controlului și nu sunt documente care să dovedească transportul mărfii de la furnizor, organele de inspecție fiscală au solicitat informații suplimentare astfel:
- prin adresa nr. către D.G.F.P. Brașov s-a solicitat reverificarea furnizorului SC SRL Brașov cu privire la modul de recepționare a mărfii achiziționate conform facturii fiscale nr. de la SC SRL Vaslui, modalitatea de transport a mărfurilor de la furnizorul din Vaslui(sau altă destinație), precum și dacă este achitată întreaga valoare a facturii și modul de plată.

Urmare acestor solicitări, D.G.F.P. Brașov, transmite Procesul verbal nr., constatându-se că marfa a fost recepționată în luna august 2006, transportul mărfii de la SC SRL Brașov la SC Club SRL s-a efectuat de către societatea cumpărătoare, pe factura de achiziție fiind înscrisă persoana delegată, iar până la data controlului marfa achiziționată nu a fost achitată.

Totodată, organele de inspecție fiscală, menționează că pe factură nu este nominalizat nici un mijloc de transport, aceasta trebuind să existe având în vedere cantitatea mare și greutatea rulmenților.

- prin adresa nr. către D.G.F.P. Vaslui, s-a solicitat control încrucișat pentru verificarea SC Vaslui.

Urmare acestei solicitări, D.G.F.P. Vaslui înaintează cu adresa nr. Procesul verbal nr. încheiat la SC SRL cu următoarele constatări:

- la SC SRL i nu este înregistrată în evidența contabilă sau în decontul de TVA factura fiscală nr. emisă către SC SRL Brașov. Conform declarației date de asociatul unic/administratorului SC SRL, factura deținută și înregistrată la SC SRL face parte dintr-un set de documente care i-au fost furate. SC SRL nu a efectuat acea vânzare de rulmenți și nu a desfășurat activitate în perioada 01.07.2006 – 31.01.2007.

Organele de inspecție fiscală concluzionează că, SC SRL nu poate justifica proveniența rulmenților ca fiind de la o persoană impozabilă –furnizorul de la care provine marfa nu recunoaște realitatea tranzacției, aceasta nefiind cu plată, neexistând nici la primul (SC SRL Brașov) și nici la al doilea (SC SRL Oțelu Roșu) cumpărător documente care să dovedească transportul mărfii și predarea efectivă a acesteia de la o firmă la alta.

În contextul de mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit că, SC SRL nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei, înscrisă în factura fiscală seria, fiind încălcate prevederilor art.145 alin.(1) și alin.(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, privind condițiile pentru dreptul de deducere, și anume:

- conform prevederilor art. 145 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă, taxa devenind exigibilă, conform art.134, alin.(2) și (3) din același act normativ, la data livrării de bunuri, autoritatea fiscală fiind îndreptățită să solicite taxa pe valoarea adăugată de la plătitorii de taxă

– iar persoana care a livrat marfa - SC SRL care nu recunoaște tranzacția – nu se identifică ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată cu obligațiile legale ce îi revin unui plătitor, nu a înregistrat, nu a declarat și nu a achitat taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei livrări.

- având în vedere prevederile art. 145 alin.(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, SC SRL nu poate să dovedească că bunurile i-au fost livrate și nici că a achitat sau va achita taxa pe valoarea adăugată asupra căreia și-a exercitat dreptul de deducere

De asemenea, organele de inspecție fiscală, pe perioada suspendării inspecției fiscale au solicitat informații privind realitatea exportului acestor rulmenți, astfel:

- prin adresa nr. către D.G.F.P. Brașov, în vederea efectuării unui control încrucișat la SC SRL jud Brașov, în calitate de transportator înscris în scrisoarea de transport internațional și Declarația vamală nr.I, pentru exportul efectuat de SC SRL. La această solicitare, până la data încheierii Raportului de inspecție fiscală nr., nu s-a primit răspuns.

- prin adresa nr. către Punct Control Trecere Frontieră, pentru confirmarea ieșirii din țară a celor două mijloace de transport din proprietatea SC SRL Zărnești, jud Brașov, adresă care a fost înaintată Inspectoratului Județean al Poliției de Frontieră Arad, care comunică prin adresa nr. că, cele două mijloace de transport nu figurează în baza de date la Frontiera Nădlac ca ieșite din țară, la data respectivă.

- prin adresa nr. către Biroul Vamal Lugoj, pentru confirmarea operațiunii derulate în baza Declarației Vamale nr.I. Biroul Vamal j comunică prin adresa nr. că, Declarația Vamală nr.I **având ca exportator SC SRL** nu există în evidența lor, dar, cu acel număr există declarația vamală care are ca exportator un alt agent economic.

- prin adresa nr. către Autoritatea Națională a Vămilelor – Direcția Antifraudă Vamală, pentru confirmarea existenței în baza de date a operațiunii de export derulate în baza Declarației Vamale nr.I - Biroul Vamal Lugoj.

A.N.A.F -Autoritatea Națională a Vămilelor – Direcția Antifraudă Vamală, prin adresa nr.750/19.02.2007 comunică că, în baza de date declarația vamală de export nr.I 14983/31.10.2006 nu figurează ca fiind întocmită pentru exportatorul SC SRL Băuțar, ci pentru o altă societate comercială și nu în data de 31.10.2006 ci în data de 30.10.2006.

Urmare a celor constatate, organele de inspecție fiscală, în data de 20.03.2007, au solicitat persoanei care răspunde de evidența contabilă a SC SRL, balanțele de verificare și registrul notelor contabile și pentru perioada octombrie-decembrie 2006, constatând că **“exportul”** ale cărui documente justificative au fost puse la dispoziție anterior, nu este înregistrat în evidența contabilă, rulmenții regăsindu-se scriptic în contul 302.1 “ materiale auxiliare” la data de 31.12.2006. În Nota explicativă dată de administratorul societății pe perioada supusă verificării, acesta declară că nu a văzut și nu știe nimic despre acești rulmenți.

Având în vedere aceste date și informații, organele de inspecție fiscală au concluzionat că, SC SRL, prin prezentarea de documente neconfirmate de organele vamale pentru operațiunea de export – exportul nefiind realizat în fapt, prin proveniența rulmenților de la o firmă care nu recunoaște tranzacția - nu poate dovedi realitatea achiziției rulmenților, prin achizițiile de la SC din luna octombrie 2005 și celelalte achiziții (pentru care nu se acordă dreptul de deducere) a intenționat obținerea fără justificare cu documente reale, rambursarea de TVA de la bugetul statului, dovada fiind depunerea decontului de TVA la luna septembrie 2006 cu opțiunea **“DA”**, pentru rambursarea soldului sumei negative a TVA în sumă de lei.

În urma verificării rezultă:

- soldul sumei negative a TVA la 30.09.2006 solicitată la rambursare	lei
- TVA pentru care nu se acordă dreptul de rambursare	lei
- soldul sumei negative a TVA cu drept de rambursare	0
- TVA de plată	lei

2. Impozitul pe profit

Organele de inspecție fiscală au constatat, conform bilanțelor de verificare la data de 30.09.2006 cât și la data de 31.12.2006, că societatea are în soldul contului 302.1” materiale auxiliare” suma de lei reprezentând valoarea (fără TVA) a rulmenților achiziționați.

Deoarece, atât în timpul controlului, cât și pînă la data încheierii Raportului de inspecție fiscală nr., societatea nu a putut dovedi existența faptică a acestor rulmenți (în timpul controlului s-a motivat lipsa faptică a acestor rulmenți prin exportul efectuat în luna octombrie 2006, iar la finalizarea inspecției fiscale în Nota explicativă dată de persoana care a reprezentat societatea pe perioada supusă verificării, aceasta declară că nu a văzut și nu știe nimic despre acești rulmenți), organele de inspecție fiscală au constatat în conformitate cu prevederilor art.21, alin.(4), lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, că aceștia reprezintă bunuri de natura stocurilor lipsă din gestiune. Astfel, organele de inspecție fiscală consideră contravaloarea rulmenților în suma de lei o cheltuială nedeductibilă, respectiv baza impozabilă pentru impozitul pe profit, stabilind diferența de impozit pe profit calculată conform art.19 respectiv art.17 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare în sumă de lei.

III. Luînd în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada verificată și documentele existente la dosarul cauzei se rețin următoarele:

Perioada supusă verificării: 01.04.2005 – 30.09.2006.

1. Referitor la suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar din care: suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare și suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată, stabilită prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.

cauza supusă soluționării este dacă societatea are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziționării unor bunuri, în condițiile în care nu justifică că acestea au fost achiziționate în vederea realizării de operațiuni taxabile, precum și în condițiile în care nu justifică proveniența bunurilor achiziționate (rulmenți), neputînd să dovedească că acestea i-au fost livrate, condiția de exigibilitate a taxei pe valoarea adăugată la furnizor nefiind îndeplinită, iar prin contestația formulată nu se aduc argumente și documente în susținerea cauzei, care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina societății suma de lei reprezentând taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar din care: suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare și suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată.

Inspecția fiscală parțială s-a efectuat în baza adresei nr. emisă de Administrația Finanțelor Publice, înregistrată la Activitatea de control fiscal sub nr., prin care se înaintează Decontul de TVA al lunii septembrie 2006 cu opțiune de rambursare a soldului sumei negative de TVA, înregistrat cu nr., împreună cu Fișa de calcul SIN. Suma solicitată la rambursare este de lei.

Inspecția fiscală a fost suspendată, în baza prevederilor O.M.F.P.nr.708/2006, pentru obținerea de informații suplimentare, prin solicitări de controale încrucișate la furnizorii din a căror facturi provine TVA solicitată la rambursare și anume: SC, SC SRL Oțelu Roșu, SC SRL Brașov.

Urmare a inspecției fiscale efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că în perioada verificată taxa pe valoarea adăugată deductibilă provine din achiziții de bunuri și servicii astfel :

- în luna octombrie 2005, SC SRL achiziționează de la SC SRL Oțelu Roșu mijloace fixe și obiecte de inventar reprezentând : mașină de secționat șpan, generator abur, mașini de cusut, masă de calcat, ustensile coafor, post pedichiură, taxa pe valoarea adăugată înscrisă în facturi (conform anexa nr.1 la Raportul de inspecție fiscală nr.), aferentă acestor achiziții fiind în sumă totală de lei, facturile nefiind achitate furnizorului nici pînă la data controlului.

Întrucât achizițiile nu sunt utilizate pentru desfășurarea activității – nu au fost puse în funcțiune, societatea nu are angajat personal calificat pentru exploatarea lor, organele de inspecție fiscală au stabilit în conformitate cu prevederile art.145 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, că societatea nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

În cuprinsul Raportul de inspecție fiscală nr.7, organele de inspecție fiscală, menționează că au efectuat controlul încrucișat la SC SRL Oțelu Roșu, care, la data controlului se află în procedură de dizolvare și lichidare, înregistrează datorii mari neachitate la bugetul statului și nu mai are active în patrimoniu – acestea fiind înstrăinate anterior intrării în lichidare (vândute către SC SRL). Constatările controlului încrucișat efectuat la SC sunt cuprinse în P.V.nr. anexat la Raportul de inspecție fiscală nr.

- în luna septembrie 2006, societatea achiziționează de la SC SRL "lucrări de investiții modernizare bar " și "preluare bar (obiecte de inventar, mărfuri, materiale pentru investiții)", taxa pe valoarea adăugată înscrisă în factura fiscală nr. și în factura fiscală nr. aferentă acestor achiziții fiind în sumă de lei, facturile nefiind achitate pînă la data controlului. Organele de inspecție fiscală, au stabilit în baza prevederilor art.145, alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, că societatea nu justifică exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei pentru bunurile achiziționate, având în vedere că nu au fost folosite în scopul obținerii de venituri impozabile, constatând faptul că barul preluat de către SC SRL funcționa fără a avea autorizație de funcționare, casă de marcat, fără a fi declarat punctul de lucru la A.F.P., persoanele care deserveau barul nu aveau calitatea de angajați, iar în evidența contabilă nu erau înregistrate venituri impozabile obținute din vânzări bar. În cuprinsul Raportul de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală menționează că și în acest caz, au efectuat controlul încrucișat la societatea de la care s-au achiziționat "lucrări de investiții modernizare bar " și "preluare bar (obiecte

de inventar, mărfuri, materiale pentru investiții)” încheind P.V.nr. - în luna iunie și septembrie 2006, societatea achiziționează de la diverse societăți comerciale din București și Sălaj mărfuri reprezentând îmbrăcăminte (camăși, blugi, bluze, pantofi,etc.), taxa pe valoarea adăugată înscrisă în facturi aferentă acestor achiziții fiind în sumă de lei. Organele de inspecție fiscală, au stabilit în baza prevederilor art.145, alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, că societatea nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei pentru bunurile achiziționate, având în vedere că nu au fost folosite în scopul obținerii de venituri impozabile - societatea nu avea înregistrate și declarate vânzările din magazin, nu deținea raport de gestiune, note de recepție și nu utiliza casă de marcat.

- în luna august 2006, SC SRL achiziționează de la SC SRL Brașov, conform facturii fiscale nr. “ rulmenți de fabricație RO „ în număr de 33.730 bucăți, valoare totală în sumă de lei, din care taxa pe valoarea adăugată în suma de lei.

În timpul controlului la SC SRL, organele de inspecție fiscală, au solicitat informații referitoare la locul de depozitare a stocurilor existente în balanța de verificare a lunii septembrie 2006, în special a rulmenților achiziționați, primind ca răspuns că respectivii rulmenți nu mai există întrucât au fost exportați în luna octombrie 2006, iar pentru justificarea afirmațiilor au fost puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală documentele de export, respectiv declarația vamală nr.I, CMR, factura externă și contractul de cumpărare (anexate în copie la Raportul de inspecție fiscală nr.).

Pentru verificarea realității operațiunii de aprovizionare, organele de inspecție fiscală, au solicitat D.G.F.P. Brașov prin adresa nr. efectuarea controlului încrucișat la SC SRL Brașov în calitate de furnizor, încheindu-se Procesul verbal nr., ocazie cu care s-a constatat că acesta a achiziționat marfa tot în luna august 2006 de la o altă societate din județul Vaslui.

Existând suspiciuni atât asupra aprovizionării de rulmenți cât și asupra exportului realizat precum și faptul că factura nu a fost achitată furnizorului nici până la data controlului și nu sunt documente care să dovedească transportul mărfii de la furnizor, organele de inspecție fiscală au solicitat informații suplimentare astfel:

- prin adresa nr. către D.G.F.P.Brașov s-a solicitat reverificarea furnizorului SC SRL Brașov cu privire la modul de recepționare a mărfii achiziționate conform facturii fiscale nr. de la SC SRL Vaslui, modalitatea de transport a mărfurilor de la furnizorul din Vaslui(sau altă destinație), precum și dacă este achitată întreaga valoare a facturii și modul de plată.

Urmare acestor solicitări, D.G.F.P.Brașov, transmite Procesul verbal nr., constatându-se că marfa a fost recepționată în luna august 2006, transportul mărfii de la SC SRL Brașov la SC SRL s-a efectuat de către societatea cumpărătoare, pe factura de achiziție fiind înscrisă persoana delegată, iar până la data controlului marfa achiziționată nu a fost achitată.

Totodată, organele de inspecție fiscală, menționează că pe factură nu este nominalizat nici un mijloc de transport, aceasta trebuind să existe având în vedere cantitatea mare și greutatea rulmenților.

- prin adresa nr. către D.G.F.P. Vaslui, s-a solicitat control încrucișat pentru verificarea SC Vaslui.

Urmare acestei solicitări, D.G.F.P. Vaslui înaintează cu adresa nr., Procesul verbal nr. încheiat la SC SRL cu următoarele constatări:

- la SC SRL nu este înregistrată în evidența contabilă sau în decontul de TVA factura fiscală nr. emisă către SC SRL Brașov. Conform declarației date de asociatul unic/administratorului SC SRL, factura deținută și înregistrată la SC SRL face parte

dintr-un set de documente care i-au fost furate, SC SRL nu a efectuat acea vânzare de rulmenți și nu a desfășurat activitate în perioada 01.07.2006 – 31.01.2007.

Organele de inspecție fiscală concluzionează că, SC SRL nu poate justifica proveniența rulmenților ca fiind de la o persoană impozabilă –furnizorul de la care provine marfa nu recunoaște realitatea tranzacției, aceasta nefiind cu plată, neexistând nici la primul (SC SRL Brașov) și nici la al doilea (SC SRL Oțelu Roșu) cumpărător documente care să dovedească transportul mărfii și predarea efectivă a acesteia de la o firmă la alta.

În contextul de mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit că, SC SRL nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de **lei**, înscrisă în factura fiscală seria, fiind încălcate prevederilor art.145 alin.(1) și alin.(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, privind condițiile pentru dreptul de deducere, și anume:

- conform prevederilor art. 145 alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă, taxa devenind exigibilă, conform art.134, alin.(2) și (3) din același act normativ, la data livrării de bunuri, autoritatea fiscală fiind îndreptățită să solicite taxa pe valoarea adăugată de la plătitorii de taxă – iar persoana care a livrat marfa - SC SRL care nu recunoaște tranzacția – nu se identifică ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată cu obligațiile legale ce îi revin unui plătitor, nu a înregistrat, nu a declarat și nu a achitat taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei livrări.
- având în vedere prevederile art. 145 alin.(3) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, SC SRL nu poate să dovedească că bunurile i-au fost livrate și nici că a achitat sau va achita taxa pe valoarea adăugată asupra căreia și-a exercitat dreptul de deducere.

De asemenea, organele de inspecție fiscală au solicitat informații privind realitatea exportului acestor rulmenți, astfel:

- prin adresa nr. către D.G.F.P. Brașov, în vederea efectuării unui control încrucișat la SC SRL Brașov, în calitate de transportator înscris în scrisoarea de transport internațional și Declarația vamală nr.I, pentru exportul efectuat de SC SRL. La această solicitare, până la data încheierii Raportului de inspecție fiscală nr. nu s-a primit răspuns.
- prin adresa nr. către Punct Control Trecere Frontieră Nădlac, pentru confirmarea ieșirii din țară a celor două mijloace de transport din proprietatea SC SRL Brașov, adresă care a fost înaintată Inspectoratului Județean al Poliției de Frontieră Arad, care comunică prin adresa nr. că, cele două mijloace de transport nu figurează în baza de date la Frontiera Nădlac ca ieșite din țară, la data respectivă.
- prin adresa nr. către Biroul Vamal pentru confirmarea operațiunii derulate în baza Declarației Vamale nr.I. Biroul Vamal comunică prin adresa nr. că Declarația Vamală nr.I 14983/31.10.2006 **având ca exportator SC SRL** nu există în evidența lor, dar, cu acel număr există declarația vamală care are ca exportator un alt agent economic.
- prin adresa nr. către Autoritatea Națională a Vămilelor –Direcția Antifraudă Vamală, pentru confirmarea existenței în baza de date a operațiunii de export derulate în baza Declarației Vamale nr.I

A.N.A.F -Autoritatea Națională a Vămilelor – Direcția Antifraudă Vamală, prin adresa nr. comunică că, în baza de date declarația vamală de export nr.I nu figurează ca fiind întocmită pentru exportatorul SC SRL, ci pentru o altă societate comercială și nu în data de 31.10.2006 ci în data de 30.10.2006.

Urmare a celor constatate, organele de inspecție fiscală, în data de 20.03.2007, au solicitat persoanei care răspunde de evidența contabilă a SC SRL, balanțele de verificare și registrul notelor contabile și pentru perioada octombrie-decembrie 2006, constatând că **“exportul”** ale cărui documente justificative au fost puse la dispoziție anterior, nu este înregistrat în evidența contabilă, rulmenții regăsindu-se scriptic în contul 302.1 “ materiale auxiliare” la data de 31.12.2006. În Nota explicativă dată de administratorul societății pe perioada supusă verificării, acesta declară că nu a văzut și nu știe nimic despre acești rulmenți.

Având în vedere aceste date și informații, organele de inspecție fiscală au concluzionat că, SC SRL, prin prezentarea de documente neconfirmate de organele vamale pentru operațiunea de export – exportul nefiind realizat în fapt, prin proveniența rulmenților de la o firmă care nu recunoaște tranzacția - nu poate dovedi realitatea achiziției rulmenților.

Prin urmare, organele de inspecție fiscală, având în vedere cele prezentate anterior, cu privire la taxa pe valoarea adăugată deductibilă, stabilesc că SC SRL nu are drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de lei

Conform pct.2.2.1.” Soluționarea decontului de taxă pe valoarea adăugată cu sume negative cu opțiune de rambursare”, organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul la rambursare pentru suma de lei reprezentând soldul sumei negative de taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursare prin decontul de TVA cu suma negativă cu opțiune de rambursare nr., din total taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de lei, rezultând taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată în sumă de **lei**.

Prin contestația formulată SC SRL solicită exonerarea la plată a debitelor stabilite suplimentar în sarcina sa de organele de inspecție fiscală prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..

Prin adresa nr. Serviciul Soluționare Contestații a solicitat contestatoarei, prin scrisoare recomandată, ca în termen de 5 zile de la primirea acesteia să comunice motivele de fapt și de drept precum și dovezile pe care se întemeiază contestația. SC SRL, nu a dat curs acestei solicitări, deși, a confirmat primirea în data de 27.04.2009.

De asemenea, organele de soluționare a contestațiilor, văzând cererea înregistrată la D.G.F.P., formulată de către S.C.P. în calitate de lichidator judiciar al SC SRL, numită prin Sentința comercială nr., în Dosar nr., de comunicare a soluției date la contestația formulată de societate, a solicitat și acesteia prin adresa nr. ca, în termen de 5 zile de la primire, să comunice motivele de fapt și de drept pentru care s-a contestat Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. precum și dovezile pe care se întemeiază contestația. Nici la această solicitare nu s-a primit răspuns, până la data prezentei, deși, s-a confirmat primirea în data de 14.05.2009.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 134 alin.(1) și alin.(2), art. 145 alin.(1) și alin. (3) lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data efectuării operațiunilor:

“art. 134

(1) Faptul generator al taxei reprezintă faptul prin care sunt realizate condițiile legale, necesare pentru exigibilitatea taxei.

(2) Taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă atunci când autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, la un moment dat, să solicite taxa pe valoarea adăugată de la plătitorii taxei, chiar dacă plata acesteia este stabilită prin lege la o altă dată.

art.145

(1) Dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă.

(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă; [...].”

Din prevederile legale enunțate, se reține că, dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoarea adăugată deductibilă devine exigibilă. Taxa pe valoarea adăugată devine exigibilă atunci când autoritatea fiscală devine îndreptățită, în baza legii, la un moment dat, să solicite taxa pe valoarea adăugată de la plătitorii taxei, chiar dacă plata acesteia este stabilită prin lege la o altă dată.

Pentru a beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri și/sau servicii orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxa pe valoarea adăugată trebuie să facă dovada că acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Potrivit Raportul de inspecție fiscală nr., urmare a verificărilor și a controalelor încrucișate efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că SC SRL a achiziționat în luna octombrie 2005 de la SC SRL mijloace fixe și obiecte de inventar (mașină de secționat șpan, generator abur, mașini de cusut, masă de calcat, ustensile coafor, post pedichiură), bunuri care nu au fost puse în funcțiune, societatea nu are angajat personal calificat pentru exploatarea lor, facturile nefiind achitate furnizorului nici pînă la data controlului. În luna septembrie 2006, societatea achiziționează de la SC “lucrări de investiții modernizare bar “ și “preluare bar (obiecte de inventar, mărfuri, materiale pentru investiții)”, organele de inspecție fiscală constatând că facturile nu sunt achitate pînă la data controlului precum și faptul că barul preluat de către SC SRL funcționa fără a avea autorizație de funcționare, casă de marcat, fără a fi declarat punctul de lucru la A.F.P., persoanele care deserveau barul nu aveau calitatea de angajați, iar în evidența contabilă nu erau înregistrate venituri impozabile obținute din vânzări bar. De asemenea, în luna iunie și septembrie 2006, societatea achiziționează de la diverse societăți comerciale din București și Sălaj mărfuri reprezentând îmbrăcăminte (camăși, blugi, bluze, pantofi, etc.), neavând înregistrate și declarate vânzările din magazin, nu deținea raport de gestiune, note de recepție și nu utiliza casă de marcat.

Pentru a putea beneficia de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziției de bunuri, respectiv a bunurilor sus menționate, societatea contestatoare trebuia să facă dovada că acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile conform prevederilor legale în vigoare, ori, din cele prezentate mai sus, s-a reținut că pînă la data finalizării inspecției fiscale, societatea

nu justifică că acestea au fost achiziționate în vederea realizării de operațiuni taxabile, iar prin contestația formulată nu aduce argumente și documente în susținerea cauzei, care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală.

De asemenea, potrivit Raportul de inspecție fiscală nr. urmare a verificărilor efectuate și a controalelor încrucișate solicitate, organele de inspecție fiscală au constatat că în luna august 2006 SC SRL achiziționează de la SC SRL "rulmenți de fabricație RO", pentru care societatea nu poate justifica proveniența rulmenților ca fiind de la o persoană impozabilă – furnizorul de la care provine marfa nu recunoaște realitatea tranzacției, aceasta nefiind cu plată, neexistând nici la primul (SC SRL Brașov) și nici la al doilea (SC SRL Oțelu Roșu) cumpărător documente care să dovedească transportul mărfii și predarea efectivă a acesteia de la o firmă la alta. Mai mult, din controlul încrucișat efectuat la SC – furnizorul de la care SC SRL a achiziționat marfa (rulmenți),

s-a constatat că la acesta nu este înregistrată în evidența contabilă sau în decontul de TVA factura fiscală emisă către SC SRL Brașov, iar conform declarației date de asociatul unic/administratorului al SC SRL, factura deținută și înregistrată la SC Prindii SRL face parte dintr-un set de documente care i-au fost furate. SC SRL nu a efectuat acea vânzare de rulmenți și nu a desfășurat activitate în perioada 01.07.2006 – 31.01.2007.

Având în vedere cele prezentate anterior, se reține că, pentru livrările de bunuri care intră în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, realizarea îndeplinirii condițiilor legale pentru faptul generator și exigibilitatea taxei se verifică la furnizor, or, în cazul în speță, la furnizorul contestatoarei (SC SRL) condiția de exigibilitate a taxei pe valoarea adăugată nu este îndeplinită, prin urmare nici dreptul de deducere aferent nu a luat naștere la SC SRL.

Totodată, se reține că, organele de inspecție fiscală, în baza informațiilor solicitate la D.G.F.P. Brașov, Punct Control Trecere Frontieră Nădlac, Biroul Vamal Lugoș, Autoritatea Națională a Vămilelor – Direcția Antifraudă Vamală, cu privire la realitatea exportului acestor rulmenți, a solicitărilor din data de 20.03.2007 persoanei care răspunde de evidența contabilă a SC SRL de a prezenta balanțele de verificare și registrul notelor contabile și pentru perioada octombrie-decembrie 2006 precum și a declarațiilor administratorului societății - pe perioada supusă verificării, cuprinse în Nota explicativă, au concluzionat că, SC SRL, nu a realizat în fapt exportul rulmenților.

Așadar, analizând operațiunile realizate de contestatoare în întregul lor și luând în considerare toate aspectele legate de efectuarea acestor operațiuni prin raportarea la temeiurile de drept existente, precum și faptul că, prin contestația formulată, nu se aduc argumente și documente în susținerea cauzei, care să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, deși organele de soluționare a contestațiilor au solicitat acest fapt atât contestatoarei, cât și S.C.P. în calitate de lichidator judiciar al acesteia, rezultă că societatea nu beneficiază de dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții în sumă totală de

Prin urmare, având în vedere prevederile legale precizate anterior precum și cele reținute mai sus, organele de inspecție fiscală în mod corect și legal nu au acordat contestatoarei drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor achiziții, stabilind în sarcina societății taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de lei din care: suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare și suma de reprezentând taxa pe valoarea

adăugată suplimentar de plată, fapt pentru care contestația se va respinge ca neîntemeiată și nesustținută cu documente pentru acest capăt de cerere.

2. Referitor la suma de lei reprezentând impozit pe profit stabilit suplimentar de plată prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., în baza constatările din Raportul de inspecție fiscală nr.,

cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă măsura organelor de inspecție fiscală de recalculare a impozitului pe profit este legală, în condițiile în care, societatea nu a putut dovedi existența faptică a rulmenților achiziționați, iar prin contestația formulată nu se aduc argumente și documente în susținerea cauzei, care să înlătore constatările organelor de inspecție fiscală.

În fapt, organele de inspecție fiscală au constatat, conform bilanțelor de verificare la data de 30.09.2006 cât și la data de 31.12.2006, că societatea are în soldul contului 302.1” materiale auxiliare” suma de lei reprezentând valoarea (fără TVA) a rulmenților achiziționați.

Deoarece, atât în timpul controlului, cât și pînă la data încheierii Raportului de inspecție fiscală nr., societatea nu a putut dovedi existența faptică a acestor rulmenți (în timpul controlului s-a motivat lipsa faptică a acestor rulmenți prin exportul efectuat în luna octombrie 2006, iar la finalizarea inspecției fiscale în Nota explicativă dată de persoana care a reprezentat societatea pe perioada supusă verificării, aceasta declară că nu a văzut și nu știe nimic despre acești rulmenți), organele de inspecție fiscală au constatat în conformitate cu prevederilor art.21, alin.(4), lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, că aceștia reprezintă bunuri de natura stocurilor lipsă din gestiune. Astfel, organele de inspecție fiscală consideră contravaloarea rulmenților în suma de lei o cheltuială nedeductibilă, respectiv baza impozabilă pentru impozitul pe profit, stabilind diferența de impozit pe profit calculată conform art.19 respectiv art.17 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare în sumă de lei.

În drept, potrivit art.17, art.19 alin.(1), art. 21 alin.(4) lit c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data efectuării operațiunilor:

“ art. 17

Cota de impozit pe profit care se aplică asupra profitului impozabil este de 16%, cu excepțiile prevăzute la art. 38.

art. 19

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

art.21

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile:

[...] c) cheltuielile privind bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost

încheiate contracte de asigurare, precum și taxa pe valoarea adăugată aferentă, dacă aceasta este datorată potrivit prevederilor titlului VI;”

Având în vedere actele normative anterior enunțate, se reține că profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate și cheltuielile efectuate într-un an, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile, iar bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale constatate lipsă din gestiune ori degradate, neimputabile, pentru care nu au fost încheiate contracte de asigurare, sunt cheltuieli nedeductibile la calculul impozitului pe profit.

Așa cum s-a prezentat și la **punctul 1 - Taxa pe valoarea adăugată deductibilă** din prezenta decizie, se reține că, organele de inspecție fiscală au constatat că, în luna august 2006 SC SRL achiziționează de la SC SRL “ rulmenți de fabricație RO ,, , pentru care societatea nu poate justifica proveniența rulmenților ca fiind de la o persoană impozabilă –furnizorul de la care provine marfa nu recunoaște realitatea tranzacției, aceasta nefiind cu plată, neexistând nici la primul (SC SRL Brașov) și nici la al doilea (SC SRL Oțelu Roșu) cumpărător documente care să dovedească transportul mărfii și predarea efectivă a acesteia de la o firmă la alta. Mai mult, din controlul încrucișat efectuat la SC SRL i – furnizorul de la care SC SRL a achiziționat marfa (rulmenți), s-a constatat că la acesta nu este înregistrată în evidența contabilă sau în decontul de TVA factura fiscală emisă către SC SRL Brașov. Conform declarației date de asociatul unic/administratorului SC r SRL, factura deținută și înregistrată la SC SRL face parte dintr-un set de documente care i-au fost furate, SC SRL nu a efectuat acea vânzare de rulmenți și nu a desfășurat activitate în perioada 01.07.2006 – 31.01.2007.

De asemenea, se reține că, organele de inspecție fiscală, în baza informațiilor solicitate la D.G.F.P. Brașov, Punct Control Trecere Frontieră Nădlac, Biroul Vamal Lugoș, Autoritatea Națională a Vămirilor – Direcția Antifraudă Vamală, cu privire la realitatea exportului acestor rulmenți, a solicitărilor din data de 20.03.2007 persoanei care răspunde de evidența contabilă a SC SRL de a prezenta balanțele de verificare și registrul notelor contabile și pentru perioada octombrie-decembrie 2006 precum și a declarațiilor administratorului societății - pe perioada supusă verificării, cuprinse în Nota explicativă, au concluzionat că, SC SRL, nu a realizat în fapt exportul rulmenților.

Totodată, așa cum rezultă din constatările organelor de inspecție fiscală, societatea are la data de 30.09.2006 cât și la data de 31.12.2006 (conform balanțelor de verificare) în soldul contului 302.1” materiale auxiliare” suma de lei reprezentând valoarea (fără TVA) a rulmenților achiziționați.

În timpul controlului la SC SRL, organele de inspecție fiscală, au solicitat informații referitoare la locul de depozitare a stocurilor existente în balanța de verificare a lunii septembrie 2006, în special a rulmenților achiziționați, primind ca răspuns că respectivii rulmenții nu mai există întrucât au fost exportați în luna octombrie 2006, iar pentru justificarea afirmațiilor au fost prezentate declarația vamală nr.I, CMR, factura externă și contractul de cumpărare.

În data de 20.03.2007, organele de inspecție fiscală au solicitat persoanei care răspunde de evidența contabilă a SC SRL, balanțele de verificare și registrul notelor contabile și pentru perioada octombrie-decembrie 2006, constatând că “**exportul**” ale cărui documente justificative au fost puse la dispoziție anterior, nu este înregistrat în evidența contabilă, rulmenții regăsindu-se scriptic în contul 302.1 “ materiale auxiliare” la data de 31.12.2006, iar în Nota explicativă dată de administratorul

societății pe perioada supusă verificării, acesta declară că nu a văzut și nu știe nimic despre acești rulmenți.

Având în vedere că, atât în timpul controlului, cât și pînă la data încheierii Raportului de inspecție fiscală nr. societatea nu a putut dovedi existența faptică a acestor rulmenți (în timpul controlului s-a motivat lipsa faptică a acestor rulmenți prin exportul efectuat în luna octombrie 2006, iar la finalizarea inspecției fiscale în Nota explicativă dată de persoana care a reprezentat societatea pe perioada supusă verificării, aceasta declară că nu a văzut și nu știe nimic despre acești rulmenți), organele de inspecție fiscală au constatat în conformitate cu prevederile legale în vigoare, că aceștia reprezintă bunuri de natura stocurilor lipsă din gestiune, considerând contravaloarea rulmenților în sumă de lei o cheltuială nedeductibilă, respectiv baza impozabilă pentru impozitul pe profit, stabilind diferența de impozit pe profit în sumă de lei.

Față de cele de mai sus și având în vedere pe de o parte constatările din Raportul de inspecție fiscală nr. în baza cărora s-a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr., iar pe de altă parte societatea contestatoare nu susține cu documente și argumente fundamentate pe text de lege deductibilitatea acestor cheltuieli, prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală, se reține că, în mod legal organele de inspecție fiscală au încadrat cheltuielile în sumă de lei reprezentând contravaloarea rulmenților (bunuri de natura stocurilor lipsă din gestiune), ca fiind nedeductibile fiscal, stabilind diferența de impozit pe profit în sumă de lei.

Având în vedere cele reținute mai sus, se va respinge contestația formulată de SC SRL ca neîntemeiată și nesusținută cu documente pentru suma de lei reprezentând impozit pe profit suplimentar de plată,

Referitor la afirmația contestatoarei cu privire la faptul că “inspectorii fiscali verifică acte și documente care nu se referă la perioada verificată, deși cererea de rambursare se înregistrează la 30.09.2006”, aceasta nu poate fi reținută în soluționarea cauzei deoarece, în conformitate cu prevederile art.92 alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, [cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data efectuării controlului](#): “ Inspecția fiscală are următoarele atribuții: a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;”, iar în [conformitate cu prevederile art.7 alin.\(2\) din același act normativ](#) “ Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

[Referitor la motivele invocate de contestatoare, vizând faptul că](#) “emiterea facturilor de penalități pentru întârzierile la plată către clienți nu intră în atribuțiile organelor de control care verifică cererile de rambursare, deoarece societății nu i s-a făcut control de fond” precum și faptul că “în baza monetarelor de vânzări nu se pot identifica ce reprezintă vânzările la toate societățile, nu numai la societatea în cauză”, acestea nu pot fi reținute, întrucât nu sunt incidente cauzei în speță.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art.17, art.19 alin.(1), art. 21 alin.(4) lit c), art. 134 alin.(1) și alin.(2), art. 145 alin.(1) și alin. (3) lit a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare , art.7 alin.(2), art.92 alin.(2), art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

1. Respingerea ca **neîntemeiată** a contestației formulată de SC SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. pentru suma de lei reprezentând taxa pe valoare adăugată stabilită suplimentar din care: suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare și suma de **lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentar de plată.**

2. Respingerea ca **neîntemeiată** a contestației formulată de SC SRL împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. pentru suma de **lei reprezentând impozit pe profit suplimentar de plată.**